

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžhuv/5/2013
Identifikačné číslo spisu:	6013200396
Dátum vydania rozhodnutia:	07.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013200396.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: Tatranská mliekareň, a.s., so sídlom Nad traťou 26, 060 01 Kežmarok, IČO: 31 654 363, zast.: Mgr. Stanislav Fekete, advokát, so sídlom Nám. Sv. Egídia č. 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 37 789 414, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, so sídlom Jána Švermu 43, 974 04 Banská Bystrica, za účasti: Levické mliekárne, a.s., Jurská cesta 2, 934 01 Levice, IČO: 31 412 271, zast. Ing. Editou Litvákovou, Litváková a spol., patentová, známková a znalecká kancelária, so sídlom Pluhová 78, 831 03 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného sp. zn. POZ 2639-94/OZ 181149 II/2-2013 zo dňa 14. januára 2013 a sp. zn. POZ 1567-2004/OZ 212209 II/1-2013 zo dňa 14. januára 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/51/2013-35 zo dňa 19. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/51/2013-35 zo dňa 19. júna 2013 m e n í tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. a), c) O.s.p. z r u š u j e rozhodnutia žalovaného sp. zn. POZ 1567-2004/OZ 212209 II/1-2013 a POZ 2639-94/OZ 181149 II/2-2013 zo dňa 14.01.2013 a v r a c i a vec žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania 280 € a trovy právneho zastúpenia 866,10 €, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu Mgr. Stanislava Feketeho, advokáta v Poprade, Námestie sv. Egídia č. 42/97.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného sp. zn. POZ 2639-94/OZ 181149 II/2-2013 zo dňa 14. januára 2013 a sp. zn. POZ 1567-2004/OZ 212209 II/1-2013 zo dňa 14. januára 2013.

Napadnutým rozhodnutím č. POZ 2639-94/OZ 181149 II/2-2013 zo dňa 14. januára 2013 predseda Úradu zamietol rozklad a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva SR č. POZ 2639-94/OZ 181149-I/7-2012 zo dňa 30.01.2012, ktorým bolo podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona č.

506/2009 Z.z. o ochranných známkach v spojení s § 34 ods. 4 predmetného zákona vyhovené návrhu na zrušenie a slovná ochranná známka č. 181149 „NIVA“ bola s účinnosťou od 06. apríla 2007 čiastočne zrušená pre tovary „konzumné mlieko, sušené mlieko a kŕmne mliečne zmesi, konzumné kyslomliečne nápoje, smotanové krémy v triede 29 a pre tovary „mrazené mliečne výrobky, zmrzlina“ v triede 30 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Napadnutá ochranná známka zostala v platnosti pre tovary „maslo, tvarohy a syry“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú podaný v zmysle § 35 ods. 1 zákona o ochranných známkach v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 55/1997 o ochranných známkach bol zamietnutý. V súvislosti s návrhom na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú prvostupňový orgán dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by označenie „NIVA“ v čase pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky bolo označením druhovým pre tovary „syry“ a nepreukázal druhovosť tohto označenia ani v súvislosti s tovarmi „maslo a tvarohy“.

Napadnutým rozhodnutím zn. POZ 1567-2004/OZ 212209 II/1-2013 zo dňa 14.01.2013 predseda Úradu zamietol rozklad a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva SR zo dňa 30.01.2012 zn. POZ1567-2004/OZ 212209-I/8-2012, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľa Tatranská mliekareň, a.s. Kežmarok na vyhlásenie ochrannej známky č. 212209 „NIVA“ za neplatnú, podaný v zmysle § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach v nadväznosti na § 2 ods. 1 písm. c) a f) zákona č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach. Dôvodom rozhodnutia bolo konštatovanie, že navrhovateľ nepreukázal, že by označenie „NIVA“ v čase pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky bolo označením druhovým pre „syry“.

Krajský súd k žalobnej námietke smerujúcej do oblasti pôvodu označenia „NIVA“ zastáva stanovisko, že záver žalovaného, že toto označenie bolo vytvorené ako fantazijné, je správny. Zo všetkých posudzovaných dôkazov k otázke vzniku názvu „NIVA“ pre syr s plesňou vo vnútri cesta vyplýva, že nie je jednoznačné, ako tento názov vznikol a kedy, pretože viaceré zdroje uvádzajú iné skutočnosti. To, že označenie „NIVA“ ako názov predmetného syru presadzoval M. Z. z W., ktorý tento syr vyrábal už od roku 1946, je jedným z viacerých.

K námietke žalobcu o nesprávnom hodnotení dôkazov žalovaným k otázke, či sa jedná o druhové označenie plesňového syra, aj súd ma za to, že žalobca na základe predložených dôkazov nepreukázal, že v čase podania prihlášok ochranných známk sa jednalo o označenie druhové. Krajský súd sa stotožnil so záverom úradu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal druhovosť označenia „NIVA“ vo vzťahu k tovaru „syr“ pred podaním prihlášok ochranných známk. Ďalej sa stotožnil so záverom žalovaného, že vzhľadom na charakter bývalého socialistického štátneho zriadenia produkcia výrobkov s rovnakým označením viacerými subjektami v danom období nemôže automaticky svedčiť o druhovosti určitého označenia. Krajský súd nepovažoval za dôvodné žalobné námietky voči hodnoteniu dôkazov žalovaným. Žalobu preto zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Namietal, že povedomie o syre „NIVA“ je späté s priemerným spotrebiteľom v bývalom Československu, teda nielen slovenským spotrebiteľom. Ide o špecifický prípad, kedy bola ochranná známka síce registrovaná (až po rozpade spoločného štátu) len na území SR, avšak prevažná história syru „NIVA“ spadá do obdobia spoločného štátu, kedy bol rovnako vnímaný nielen slovenskými, ale aj českými spotrebiteľmi a kde existovalo viacero výrobcov tohto druhu syra. Nestotožňuje sa s názorom, že označenie „NIVA“ bolo vytvorené ako fantazijné označenie. Ma za to, že z dôkazov, ktoré boli v správnom konaní produkované, predovšetkým odborná publikácia „História mliekarenského priemyslu na Slovensku“ možno vyvodíť záver, že s vysokou pravdepodobnosťou ide o označenie podľa pôvodného miesta výroby - Dobrá Niva. Dôkaz preukazujúci skutočnosť, že ide o fantazijné označenie, je len jeden a oveľa slabšej sily (výtlačok internetovej stránky wikipedia.cz), keďže ide o webovú stránku, ktorej obsah môže vytvárať ktorýkoľvek užívateľ internetu. Namietal, že existuje vysoká pravdepodobnosť, že v období pred podaním prihlášky bolo označenie syru „NIVA“ druhového charakteru, čo vyplýva najmä z odborných publikácií (Syrárstvo na Slovensku - história a technológie, vysokoškolské skriptá Tovaroznalectvo potravinárskeho tovaru, skriptá Základy tovaroznalectva II), ako aj z československej normy 583601.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 13.09.2013 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že v práve ochranných známk, ako aj v ďalších právach priemyselného vlastníctva sa uplatňuje princíp teritoriality. Právna ochrana ochrannej známky pôsobí len na územní štátu, kde bola udelená. Preto aj prieskum zápisnej spôsobilosti (registrability) označenia, resp

ochrannej známky sa, v súlade so zásadou teritoriality, vzťahuje len príslušné teritórium, v danom prípade Slovensku republiku. Žalovaný naďalej trvá na skutočnosti, že napadnutá ochranná známka je tvorená označením „NIVA“, ktoré je vo vzťahu k tovarom „syr“ fantazijné. Žalovaný poukazoval na rozsudky najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sžhuv/3/2011, 2 Sž-o-KS/126/2006 a 5 Sžh/1/2010.

Ďalší účastník LEVICKÉ MLIEKARNE, a.s. Levice vo vyjadrení zo dňa 12.09.2013 navrhoval, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že pre posúdenie rozlišovacej schopnosti slovenskej ochrannej známky je rozhodné, či ochranná známka má rozlišovaciu schopnosť na území Slovenskej republiky. Zápis chránených zemepisných označení „Jihočeská Niva“ a „Jihočeská Zlatá Niva“ nemá vplyv na rozlišovaciu spôsobilosť predmetných ochranných známok vzhľadom na to, že ich žiadosti boli podané dňa 20.10.2014, t.j. ide o mladšie označenia ako napadnutá ochranná známka. Stotožňuje sa so záverom prvostupňového súdu, že existencia normy alebo dokumentu ako postupovať pri výrobe, balení či skladovaní určitého druhu výrobku nemôže sama o sebe byť dôvodom na konštatovanie druhovosti ochrannej známky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a podľa § 250j ods. 2 písm. a), c) O.s.p. napadnuté rozhodnutia žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Preskúmaním veci zistil, že uvedený spor vykazuje znaky podobnej právnej veci týkajúcej sa návrhu na vymazanie ochrannej známky č. 208717 „Tuzemák“ z registra ochranných známok. Najvyšší súd v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného rozsudkom sp. zn. 3 Sžh/2/2007 [ST.NICOLAUS, a.s. c/a Úrad priemyselného vlastníctva SR] zo dňa 09.10.2008 zrušil rozhodnutie žalovaného, ktoré vychádzalo zo skutočnosti, že označenie „Tuzemák“ je fantazijné.

„Pokiaľ by označenie "Tuzemák" bolo označením fantazijným, nemalo konkrétny význam, nie je možné, aby s tak vysokou exkluzivitou evokovalo a bolo spájané práve s druhom nápoja v tom čase označovaným ako tuzemský rum a vyvolávalo diskusie práve len vo vzťahu k tomuto alkoholickému nápoju.

Najvyšší súd konštatuje, že uvedené závery žalovaného o fantazijnom označení a pripustení možnosti evokácie nepravého rumu sú vo vzájomnom rozpore. Skutočnosť, že ochranná známka "Tuzemák" evokuje spojenie s druhom alkoholického nápoja označeným ako tuzemský rum nie je vyvážená primeraným protiargumentom žalovaného, že tomu tak nie je. Túto evokáciu možno hodnotiť ako všeobecne známu skutočnosť, ktorá keď sa v administratívnom konaní vyskytne významne vplýva na rozloženie dôkazného bremena v tom, zmysle, že pokiaľ nie je obsah všeobecne známej skutočnosti vyvrátený inými dôkazmi je nevyhnutné pri vytváraní úsudku z nej vychádzať. V danom prípade závery o fantazijnom charaktere označenia "Tuzemák" vyznievajú značne nepresvedčivo.

Najvyšší súd si je vedomý, že deklarovať určitú skutočnosť za všeobecne známu predstavuje riziko v podobe spochybňovania, že k takémuto záveru nebolo dôjdené vytvorením úsudku na základe exaktného dokazovania. Všeobecne známe skutočnosti sa však nedokazujú, ale iba autoritatívne konštatujú. Práve intenzita všeobecne známej skutočnosti, jej známosť širokému okruhu osôb, účastníkom konania i orgánom prejednávajúcim vec je dáva tú vlastnosť, že sa jej obsah prezumuje za preukázaný. Súd v konštatuje, že určité skutočnosti objektívnej reality v spoločnosti tak ako to naznačil žalobca sú také intenzívne a exkluzívne, že sudca ich existenciu môže v rozhodnutí deklarovať ako člen spoločnosti, v tomto prípade ako spotrebiteľ. Pokiaľ sa všetci členovia senátu (vrátane zapisovateľky,) hoci nie sú jeho konzumentmi, jednoznačne zhodli na tom, že označenie "Tuzemák" je exkluzívne spájané s druhom alkoholického nápoja - nepravým rumom, nie je z hľadiska súdu potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie. Rozhodovacia činnosť súdu je založená aj na poznaní objektívnej reality sudcami ako členmi spoločnosti, spotrebiteľmi na potravinovom trhu, keďže nepravý rum sa používa i ako prísada do miešaných nápojov či pekárenských výrobkov.

Najvyšší soud skutečnost, že "Tuzemák" je synonymom pre tuzemský rum hodnotí ako všeobecne známou, ktorú nie je potrebné preukazovať.

Najvyšší soud sa stotožňuje so závermi rozhodnutia predsedu úradu predsedu Úradu priemyselného vlastníctva Českej republiky č. 0134539 zo dňa 30.5.2001 (v admin. spise žalovaného 0806-99), že "Velká obliba Tuzemského rumu, který je tradiční a stále vysoce žádanou lihovinou na trhu s alkoholickými nápoji, vedla i k "polidštění" dvouslovného označení Tuzemský rum na jednodušší, snáze vyslovitelnou variantu vyjadřující určitý citový vztah k tomuto nápoji, a právě název TUZEMÁK, popřípadě další varianty slova Tuzemský se tak u běžných spotřebitelů staly synonymem pro Tuzemský rum. Z uvedeného vyplývá, že slovo ""TUZEMÁK"" je zdruhovělé označení určitého typu lihoviny, Tuzemského rumu, a jeho používání nemůže být vázáno na žádného konkrétního výrobce. Takové označení musí zůstat volné pro všechny soutěžitele na trhu. Pokud by byly označením ""TUZEMÁK"" označovány jiné lihoviny než Tuzemský rum, bylo by nutno toto označení pokládat za klamavé, neboť slovo "Tuzemský" je v oblasti lihovin výhradně a s vysokou exkluzivitou používán ve spojení s rumem. Vzhledem k tomu je nutno konstatovat, že zveřejněné označení ""TUZEMÁK"" nemůže s ohledem na druh výrobku, pro které je přihlášeno, tedy pro alkoholické nápoje zejména rum plnit základní funkci ochranné známky ve smyslu ustanovení § 1 zákona č. 137/1995 Sb. neboť nemá dostatečnou způsobilost rozlišit uvedené výrobky pocházející od různých výrobců". Tieto závery sú použiteľné i na území Slovenskej republiky pretože preberanie cudzích výrazov i do slovenčiny je spájané práve s neexistenciou ekvivalentného pojmu v slovnej zásobe jazyka do ktorého vstupuje práve pre označenie tohto špecifického predmetu - tovaru, čím je zatienený a potlačený pôvod a pôvodný význam slova v jazyku z ktorého je preberaný.

Správna úvaha žalovaného pri vyhodnotení označenia "Tuzemák" ako fantazijného je v zrejmom rozpore so všeobecne známou skutočnosťou, na posúdenie ktorej nie sú potrebné odborné znalosti, ale posúdenie vnemu bežného spotrebiteľa“.

Najvyšší soud konstatuje, že právne vyhodnotenie označenie „NIVA“ za fantazijné odporuje pravidlám logického myslenia. Pojem „NIVA“ totiž u priemerného spotrebiteľa, ktorý nakupuje potraviny a syry sa nevyhnutne spája so špecifickým druhom syra obsahujúcim modrozelenú pleseň. Túto evokáciu je možné v prostredí Slovenskej republiky hodnotiť ako všeobecne známou skutočnosť. Podľa § 121 O.s.p. netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe. Tzv. notoriety sú skutočnosti, ktoré sú známe väčšiemu okruhu ľudí vymedzenému buď územne alebo profesionálne. Tieto skutočnosti musia byť známe súdu. Členovia senátu konštatujú, že „NIVA“ u nich evokuje syr obsahujúci modrozelenú pleseň. Všeobecne známe skutočnosti tvoria v rámci dokazovania pozadie, na ktorom sa vytvára úsudok správneho orgánu pri vytváraní správnej úvahy. Pokiaľ sa v administratívnom konaní vyskytne všeobecne známa skutočnosť, ktorá je v kontradikcii s inými dôkazmi, tak významne vplýva na rozloženie dôkazného bremena v tom zmysle, že pokiaľ nie je obsah všeobecne známej skutočnosti vyvrátený inými dôkazmi je nevyhnutné pri vytváraní úsudku z nej vychádzať. V danom prípade závery o fantazijnom charaktere označenia „NIVA“ vyznievajú značne nepresvedčivo. Pokiaľ by iné druhy syrov boli označované „NIVA“, bolo by nevyhnutné toto označenie považovať za klamlivé, pretože vo vnímaní priemerného spotrebiteľa je exkluzívne spájané so syrom s modrou plesňou. Toto označenie „NIVA“ nemá dostatočnú rozlišovaciu schopnosť pre jednotlivé tovary „maslo, tvarohy, syry“ v danej triede 29 medzinárodného triedenia tovarov.

Jednotliví členovia senátu najvyššieho súdu konštatovali, že označenie „NIVA“ u nich evokuje špecifický druh syra s modrou plesňou. Existencia všeobecne známej skutočnosti sa nedokazuje. Súd ju iba konštatuje a v dôsledku konštatácie sa presúva dôkazné bremeno na subjekt, ktorý jej existenciu popiera. V konaní preto dochádza k obráteniu dôkazného bremena.

V prípade všeobecne známej skutočnosti významnú úlohu plní práve princíp teritoriality ochrannej známky. Rozhodujúce je preto snímanie tejto skutočnosti spotrebiteľmi na území Slovenskej republiky. Senát ďalej zistil, že súčasťou administratívneho spisu je rozhodnutie predsedu Úradu priemyselného vlastníctva Českej republiky sp. zn O-455343 zo dňa 5.II.2010 vo veci, ktorý sa v odôvodnení vyrovnal ako s predbežnou otázkou povahou označenia „NIVA“ nasledovne

„označenie „NIVA“ bolo na základe štátnej normy ČSN 571211 dlhodobo (takmer dvadsať rokov od roku 1984 do roku 2003) používané ako trhový druh syra s plesňou vo vnútri hmoty, a vžilo sa tak medzi spotrebiteľmi ako pomenovanie určitého druhu syra a nie ako názov jedinečného výrobku pochádzajúceho od konkrétneho výrobcu. V zmienenej norme sú stanovené požiadavky na výrobu takého syra s presnými údajmi o zložení a výrobnom postupe. Za splnenia týchto podmienok mohol každý výrobca nazvať taký syr termínom „NIVA“ resp. výberová Niva. S ohľadom na dlhé obdobie, kedy bolo označenie „NIVA“ používané ako druhové označenie syru, i na široko rozšírenú konzumáciu takého syru medzi spotrebiteľskou verejnosťou, je odvolací orgán presvedčený, že označenie „NIVA“ je vo vzťahu k syrom medzi spotrebiteľmi vnímané predovšetkým ako výraz označujúci druh ako napr. „eidam, bryndza či parmazán“.

Z uvedeného vyplýva, že označenie „NIVA“ samo o sebe nie je schopné mať rozlišovaciu spôsobilosť pre výrobky príznačné pre určitého výrobcu.

Z obsahu administratívneho spisu žalovaného senát ďalej zistil, že úrad vo veci výmazu ochrannej známky č. 212209 „NIVA“ majiteľa Levické mliekarene, a.s. rozhodol už dňa 12.05.2008 č. POZ 1567-2004/OZ 212209-I/44-2008 a ochrannú známku vymazal z registra ochranných známok podľa § 2 ods. 1 písm. c), f) zákona č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach. Urobil tak s odôvodnením, že „možno konštatovať, že vzhľadom na druhovosť slovného označenia „NIVA“, ktoré keďže je pomenovaním konkrétneho druhu tovaru (syr s plesňou vo vnútri hmoty), by pri použití tohto výlučne slovného označenia na označovanie iných druhov tovarov mohlo dochádzať ku klamaniu spotrebiteľov o povahe či akosti týchto tovarov, pretože napriek tomu, že sa jedná o tovary z oblasti mliekarenstva, jedná sa o iné druhy tovarov“. Odôvodnenie tohto rozhodnutia bolo presvedčivé, racionálne a bolo vykonané v súlade so všeobecne známymi skutočnosťami, ktoré tvoria právne pozadie, na ktorom sa formuje správna úvaha úradu. Len marginálne, mimo súdneho prieskumu zákonnosti senát poukazuje na to, že nezistil dôvody na jeho zrušenie, ktoré bolo vykonané rozhodnutím predsedníčky úradu zo dňa 30.06.2011 zn. POZ 1567-2004/OZ 212209 II/82-2011.

Pre komplexnosť senát poukazuje, že právna situácia u ochrannej známky č. 18149 „NIVA“ je obdobná ako u známky ochrannej známky č. 212209 „NIVA“. Úrad vo veci výmazu ochrannej známky č. 18149 „NIVA“ majiteľa Levické mliekarene, a.s. rozhodol už dňa 12.05.2008 č. 2639-94/OZ 18149-I/45-2008 a ochrannú známku vymazal z registra ochranných známok podľa § 2 ods. 1 písm. c), f) zákona č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach. Odôvodnenie tohto rozhodnutia bolo presvedčivé, racionálne a bolo vykonané v súlade so všeobecne známymi skutočnosťami. Opäť len marginálne, mimo súdneho prieskumu zákonnosti senát poukazuje na to, že nezistil dôvody na jeho zrušenie, ktoré bolo vykonané rozhodnutím predsedníčky úradu zo dňa 30.06.2011 zn. POZ 2639-94/OZ 18149 II/81-2011.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca mal v konaní úspech, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania 280 €, ktoré pozostávali z náhrady súdnych poplatkov za podanú žalobu 2x 70 € a z podaného odvolania 2 x 70 € a z náhrady trov právneho zastúpenia spolu podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. 866,10 € (príprava prevzatie zastúpenia dňa 23.08.2011, podanie žaloby dňa 24.08.2011, zastupovanie na pojednávaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici dňa 13.6.2013, podanie odvolania dňa 19.08.2013 4x 130,16 €, režijný paušál 4x 7,81 €). Náhrada cestovných výdavkov podľa zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách na pojednávanie pred Krajským súdom v Banskej Bystrici dňa 13.06.2013, Poprad - Banská Bystrica a späť, vlastným motorovým vozidlom EČ: A. 48,24 € [268 km x 0,18€ základná sadzba] + spotrebované PHM 17,55 € [268km x priemerná spotreba 0,048 l/km x 1,365 €/l nafta + DPH]. Náhrada za stratu času dňa 13.06.2013 104,08 € [podľa § 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. za 8 začatých polhodín po 13,01 €]. Spolu trovy právneho zastúpenia základ dane 721,75 € + 20% DPH = 866,10 €. Výrok o trovách konania má konštitutívny charakter, preto sa trovy právneho zastúpenia zdaňujú súhrnne podľa sadzby v čase rozhodnutia súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.